

SHELDON, PETER

**Tal om Sheldonska ätten i Sverige, hållet
i Carlsrona den 10 augusti 1755. Af Peter
Sheldon. Upsala, tryckt hos L.M. Höjer,
kongl. acad. boktr.**

Uppsala
1755

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

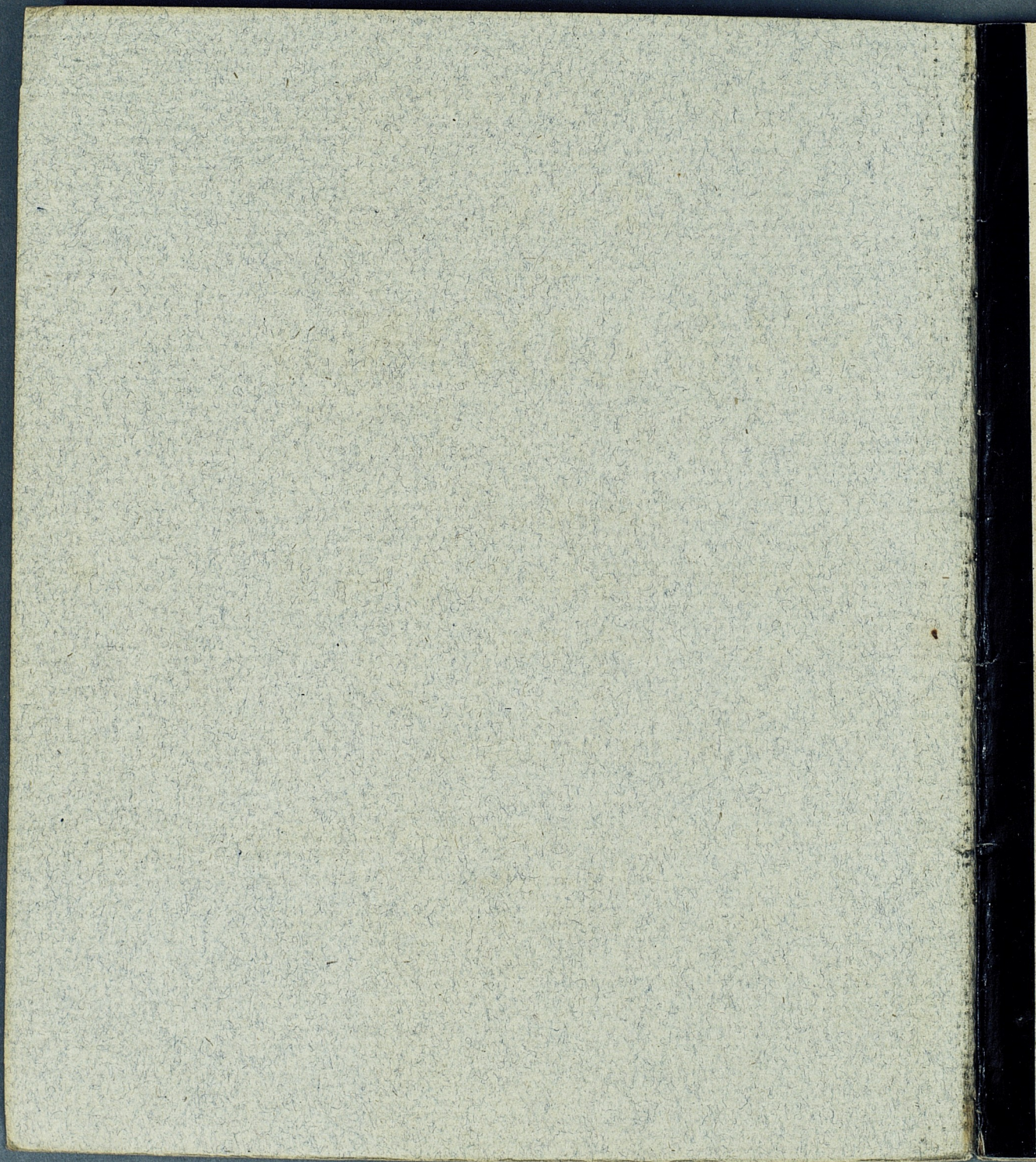
- <http://search.books2ebooks.eu/>

SHELDON

Genael
Morris
(Pr)
1700-1829

1755

Geneal.
Höfning.
(Pm.)

TAL
Om
SHELDONska
ÅTTEN

i Sverige,
Hållet i Carlsrona den 10 Au-
gusti 1755.

Af
PETER SHELDON.

U P S A L A,
Tryckt hos L. M. HÓJER, Kongl. Acad. Boktr.

T M A

Om

SHELDON

Ä T E W

i Sverige

Häller i Gyllerens den 10. Au-

gusti 1757

W

PETER SHELDON

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

U P S L A

Tryckt hos E. M. HÖJER, Kongl. Acad. Bokm.

KONGL. MAJ:TS

ock Svea Rikes

Högst Betrodde MAN

ock RÅD,

RIDDARE ock COMMENDEUR

af KONGL. MAJ:TS Orden,

Högvälborne

HERR GUSTAF
RUUTH.

Det tal, som Eders Excellence för tvänne år
ledan afhörde, och med Dets höga närva-
ro upmuntrade, nedlägges nu inför Eder
Excellence i djupaste ödmjukhet.

Nå.

Nådige Herre. Om Sheldoners förtjänster vid Svenska staplar kan ingen bättre döma, än Eders Excellence, som är en Stor Kännare af den Vetenskap De idkat, och ej mindre Dets mågtige Befordrare.

Ämnet väntar altså af Eders Excellences Namn både prydnad och försvar, och dets författare önskar sig så vist Eders Excellences vidare Hågn och Befodran, som han deremot under trogen bön för Eders Excellences beständiga och höga fällhet och välgång med djupeste vördnad framhårdar, at vara

Eders EXCELLENCES

Underdån-Ödmjukaste tjenare.
PETER SHELDON.

Nådige och Höggunstige

HERRAR.

Människians sinne är så beskaffadt, att det mera röres af andras efterdömen, än af de sundaste förestälningar, och kärleken till vår egen blod gör att wi lättare skapa oss efter Dem, från hwilka wi leda vårt ursprung, än åter andra. Förfäders frågd och utmärkta förtjänster böra altså hos efterkommande upväcka ej mindre wördnad för Deras stoft, än nitfullasta åhåga att tråda i Deras fotspår, samt genom arbete och betwår bana sig wägen till samma åra och åminnelse hos sin efterwerld. Detta tycks wara en rätt, som Förfäder liktom efter döden utkräfja af sin aftöda, det Deras namn med wanflågtadt upförande icke fördunklas, utan hålles så ofläckadt och lysande, som De det själfva burit och sedan på andra fortplantat. Jag wet icke hwad lifligare upmuntran en omtänksam ungdom kan hafwa, än då han i sina Ättfäders dagböcker ej annat finner, än sådant som smakar af ren dygd, moget wett ock berömliga gerningar; lika som jag här emot knapt känner någon odrågligare förebråelse af sig själf, än at weta sig bära ett ärft namn, som utan egen förtjänst
ej

ej annat är än en lätter glans och en prägtig stämpel
på en odugelig wara, som stundom bedrager de en-
faldiga, men förwillar aldrig de kloka och förståndiga.

Jag har den lyckan, att wara född af en slägt,
som i et främmande land kan från äldre tider fram-
wisa de berömwärdaste män, jämte Dem, som nu i
100 år med all flit, trohet och oförtrutenhet tjänt
Swerges Krona, wid ett af des yppersta försvars werk.
Jag är från barndomen tidt och ofta påmint, at wör-
da Deras dygd och ställa mig Deras gerningar till ef-
tersyn, det är och om Deras härkomst, förtjänster
och öden, som jag nu på en kort stund will tala.
Men Mine Herrar, jag utbeder mig, jämte tola-
mod, Edert blida omdöme.

Ingen fåfång årelystnad döljer sig härunder,
afsigten är långt oskyldigare; ty jag söker endast
at upmuntra mig själf och stadfästa mitt och mina
Bröders upfat att följa Dem efter och lå fort wi hinna
arbeta oss utur vår widlådande brist.

*Du efterwärlde, skall här dock se
En halt af dygd, som mycket bådär,
När du i Fäders dagbok skådär,
En frågd, som må åt awund le;
Men låt det ej en gäta wara,
Lått smikran och långt från dig fara,
Fast saning föreställes här,
Hwaraf du må upmuntran taga
Till efterfölgd, för alting laga,
Att dygden blir dig lika kär.*

Å jag företagit mig at tala om
SHELDONska Ätten, borde
jag något nämna om Dets första
uprinnelse; Men som jag då råkar
in i en mörk hedendom (ty så
gammal är Släkten) blir mig li-
ka omöjligt att få rätt på Stam-
fadren, som någon reda på själf-
wa lederna. Mine Förfäder, som från England hit-
kommo, om De något derom wetat, hafwa dock
medbragt mera lust, att genom Sin förwärtwade er-
farenhet tjåna Sverige med fulltrohet, och att fort-
planta samma redeliga åtrå hos sine Efterkommande
ån at uptekna för Dem sina många anor. Det kan
och wara nog, att Engelske Häfdatecknare själfwa
måste bekänna, det SHELDONska Namnet från
uråldriga tider varit därstädes med heder bekant.

Högst förtjänt at det witnessbördet är GIL-
BERT SHELDON, som war född uti *Stanton* och
Staffords-hire den 19 Julii 1598 af Högbördige
Föråldrar, För sin lärdom och stora egenskaper blef
han

Han efter förut beklädda wigtige Åmbeten, uphögd på Erkebiskops stolen i *Canterburij* år 1663, och kom derigenom till det högsta äroläte; såsom *Primas par Regni* näst intil konungen och des Famille (a) Sin Biskops stat förde Han med nit och hyste ett oförändradt hjärta emot sin olyckeliga Konung Carl den 1:sta, med tilnamnet Stuart, som först fångslades och sedan halshögs år 1648 af uppretada och trolösa underfätare, Wår SHELDON med Des Bröder JOSEPH och FRANTS, samt twänne andra wälsinnade, arbetade flera nätter på en fördold gång under jorden til fånghuset, genom hvilken De tänkte sätta deras Konung i säkerhet för vidare wäldsamheter, (b) Men det mislyckades genom Konungens flytning från *Whitehall* till *Sanct James*, som skedde dagen förut innan De hinte fullborda sitt upfåt. Förlust af tjänst och ägendom blef derföre Hans lön, men Han gat det gerna till sköflings för att hålla sin ed, freda sitt samwete och tjåna sin lagliga Ötwerhet. Hans lidande och oförrätt kunde likwål

(a) Present State of Great Britain 1702 Pag. 119

(b) Le Pour & Contre, trykt i Hag 1736 N:o 305, pag. 221 lyda orden:

Il emploja pendant plusieurs nuits quatre Anglois fideles, à ouvrir la terre dans la maison, qu'il occupoit, pour faire un conduit son terrain, jusqu' à celle, ou le Roi etoit retenu, & les mesures, qu' il avoit prises, etoient si justes, qu' il seroit parvenu à la chambre meme du Roi, si la lenteur d' un travail si difficile n' avoit donné le tems aux factieux, de se rendre maitres de la personne de ce Prince.

wål icke hindra att Hans namn är odödligt, af de många talande minnesmärcken London och Oxford åga. I synnerhet talar med taksam röst *Universitetet* å fidslnämde ort om denna stora och frikostiga Mannen, som af egna medel ej allenast bygt och i sin tid underhållit des Lårohus, utan ock försett des Låromåstare för framtiden med tillräckligt underhåll.

Hans Grafwård af kort, men betydande innehåll, säger, at Han varit: *Alla systor wuxen. För bögg till alla heders titlar. I alt stor. I sitt enskilda trefwen. Herre uti lycka och olycka. De fattigas Fader. Lårdoms befordrare. Församlingens uprättare. Om en sådan Man at tala litet är ej nog, mycket behöfwes ej. De närwarande weta det. För Efterkommande blifwer det otroligt.* (c) Detta instämmer med hwad en Lård Holländare för mer än 100:de år sedan sagt om Phocion en stor man uti Athen, och Salustius om Chartago. (d) Men

B

hwad

(c) *Le Pour & Contre, Nombre 305, pag. 221. Ex Epitaphio Gilberti Sbeldon, Archi-Episcopi Canterburhensis & Cancellarii Academiæ Oxfordensis.*

Vir omnibus negotiis par, omnibus titulis superior, in omnibus magnus, in propriis bonus, utriusque fortunæ Dominus, pauperum Parens, literarum Patronus, Ecclesiæ Stator. De tanto Viro dicere pauca non expedit, multa non opus est. Norunt præsentēs, posteri vix credunt.

(d) *De Phocione, magno illo Viro Atheniensium, ut de Cartagine Salustius, tacere Satius, putat Crucius, in Epist. Lib. 2, m. p. 424, quam pauca dicere.*

hwad Arki-Biskopen SHELDON angår, görs den sanningen, utom annat, nog bewislig deraf, att Han 1664 höls wärdig, att emot Drottning *Maria* wara witne wid Konung *Jacob* den Andras Dotters, Prinsessan *Annas* döpelse, som sedan blef regerande Drottning af *England*, och gift med Prins *Georg* af *Dannemark*. (e)

Efter en både ärofull och lång wandel lämnade Han det jordiska år 1677 den 7 November, sedan Han lefwat 79 år eller 28835 dagar, och användt till wettenskapers upodling och deras älskares upmuntran 37165 pund sterling mer, än Han dagar lefwat hade; men hela Summan, som Han till det Allmännas tjänst upoffrade, steg till 66000 pund sterling, eller wid pass 132000 Ducater. (f)

Brodren JOSEPH SHELDON war wid samma tid Lord Major i *London*, en mycket berömlig Man och i stort anseende, hwilket kan ses af det stora Monument, som derstädes uprättades år 1676, til en sorglig hogkomst af den olyckeliga och trenne dagars tid påstående branden, som 1666 staden *London* öfswergick. Således hafwa på en tid twänne af denna Ätt beklädt de största ämbeten i *England*. (g)

Den andra brodren FRANTS SHELDON,

(e) *Present State of Great Brit. 1702 pag. 109*
 & 455.
 (f) *Le Pour & Contre, Nombre 305 pag. 221.*
 (g) *Present State of Great Brit. 1707 pag. 157.*

DON eftergaf icke sina Bröder i wett och förtjänst; fast Han ej steg så högt up i utwärtens anseende. Han öfvergaf sitt Fädernesland, som war besäckadt af des Konungs blod, hwilket på så tyranniskt wis war utgutit, och kom 1655 till Sverige med sitt Capital, i tancka att sätta sig i stillhet under en fri, trygg och säker Regering, hwartill Han och af Ångelska Hofwet fått tillstånd.

Altå räknas just nu wid denna tiden 100 år, sedan FRANTS SHELDON trädde på Swensk botten, at tjäna den stora Konungen Carl X, hwars segrande wapen upwakte både skräck och awund i Europa. Han wann Des nåd och blef strax i tjänst antagen, såsom Skepps-Byggmästare, och wederbörande Ämbets-mån fingo befallning, att gå Honom tillhanda i alt, hwad til wärkets beträmjande kunde lända. Konungen, som både wårderade och nyttjade gagneliga kunskaper, hedrade wår SHELDON med ganska nådiga handbref, och kallade honom Sin *Engelska Byggmästare*.

Han förestod detta sitt ämbete med största beröm så i *Stockholm* och *Götheborg*, som *Calmar* och *Riga*. Men Han war och hölts ej allenast för en stor Måstare i sin konst (b) utan war ock Swerge

B 2

med

(b) *Ake Rålamb uti des Adelige Öfnings 10:de del, och Dedicationen till framl. Kongl. Rådet, General Amiralen Herr Grefwe Hans Wachmeister, derest han säger: För några och tiugo år sedan begynte jag detta handtwärck, att lära af Måstar Frants Sheldon, hwilken uti Skeppstimmeri är en ibland de största Måstare,*

med den nit tilgifwen, att Han i Des trångmål försträkte Det ansenliga pennige summor, som af Cronans räkenskaper ännu kan finnas, så att Han icke allenast hölt sitt förträffeliga snilles gåfwor, utan ock sin enskylta wälfärd, för detta Riket osparada. Ändringen, som sedan föregick uti Regeringsfättet, och förlusten af det trygga lefwernet under friheten, jämte de swärigheter, som föreföllo wid betalningen af des utlånta penningar, förmådde Honom omsider, att år 1685 resa tillbaka till Fäderneslandet, tagande vägen genom Danmark, der Han bygde skepp, för sedan hem, och lemnade wärlden i Chatham, sedan Han med heder lefwat öfwer 80 åhr.

Hans *namn* bör ibland ois icke förgätas, så länge nyttiga wettenskaper hållas i hälgd, och slik trohet med taksamhet ihogkommes.

Des äldre Son FRANTS JOHAN följde Fadren efter i tjänsten 1685. Wedermålen at Hans oförtrutna möda och wackra insigt i det Honom ålåg, lämnade Han genom åtskilliga här i Riket bygde Skepp; Men Hans korta lefnad hindrade Honom att gifwa efterwärlden många bewis, hwad ett godt snille och en trefwen hand kan åstadkomma till konstens förkofring och tilwext; ty Han lämnade det jordiska 1692. på sitt ålders 32 åhr.

Hwad

ja så stor, som han i denna dag må i England finnas, hwilken ock hafwer twänne Söner under Eder Excellences höga hand och commando, som wid samma wärk sin Fader berömligen efterfölja.

Hwad Denna icke hann uttöra, fullföljde den yngre Sonen CARL SHELDON, som icke geck en härsmån från den hedersväg, som för Honom war utskad. Han förkofrade merckeligen Skeppsbyggnings wettenskapen, så till Örlog, som Copwardie, och gorde närmare öfwertygeligt, att utlänska Byggmästare nu mera aldeles woro onödige. 59 af Honom til Rikets förwar wälbygde Skepp, hwilka ännu ligga i hamnen, och äro af den styreka, att de ej fruckta ändring med nyare, som äro bygde af wår uplysta tids bästa Mästare, witna nogsam om Hans mogna kunskap och erfarenhet i sin syla.

Men sådant war ingen ting i anseende till det stora, wäl öfwertänkta och oförskräckta företagandet med Skeppsdockan på Hwarfwet, som, i det stånd han nu är, ej har sin like i världen. Utlåningar hafwa stadnat i förundran, att konsten så kunnat twinga Naturen, (i). Misströstan lämnade hånne en long tid så godt som öde; till des CARL SHELDON aflade det största snilles prof,

B 3

som

(i) Så skrefs ibland annat öfwer detta ämne, Skeppsdockan samt Kongl. Hwarfwet, år 1732, då det ock här trycktes:

Hic ferveret Mavortis opus, dum bellica rostra.

Turrigerasque rates dextera prompta struit.

Puppis ab insanis nimium lacerata procellis

Induit hic vultus, post sua fata, novos.

Naturam superat labor, ac industria palmam

Vindicat, eterno laudis honore vigens.

Molis opus Summæ videt hic, miratur & orbis.

H. A. L.

som någorstådes kan upwisas, och med nog ringa kostnad fullbordade detta stora wårcket 1724, som redan gordt gagn för många millioner, skall ån vidare göra i ewerdeliga tider och så länge Lindholms-bårget står qwar.

Honom bór vidare både sålom Uphofsman och Wårckställare, jämte den Witra Commercie Rådet och Riddaren *Polheim*, med hwilken Han wid första dämningen gick i öfwerläggning, tilskrifwas den förträffeliga Qwarndammen och byggnaden i Lyckeby-ström, som dageligen så mycket af sig kastar, utom många flera Hans Inille-bragder, som här woro för widlyftiga att uprepa; men som detta klarligen derom witnar, att Han war o uttröttelig i nya påfund och de gamlas förbåttrande, tanckarna fingo sållan hwila, och Han sparade sig så litet på ålderdomen som tilföre; ty blef ock lifskrafterne ånteligen förtårde, så att Han mått af år, och trött wid werlden afled 1739 på sitt 75 ålders år.

Af 12 Söner är ingen mera qwar ån GILBERT SHELDON, J min kåraste Fader, som med tjänsten årf det wett och de finnes egenskaper, som gort Eder Förtåder för det Allmänna så nyttige, och af hwar man ålskade, samt tillwunnit Eder den heder, att ej allenast af witra Skalder med wålförtient beröm omtalas (k) utan ock at blifwa

(k) *Aurea Sheldonii revirescit. Stemmat is ætas: Gilbertus vivat, qui redivivus adest.*

wa ibland de första wår Swenska Kongelige Wet-
tenskaps-Academies Ledamóter uptagen, uti Hwars
Handlingar det bäst, och nog ófwertygande bewis
kunna hámtas om Eder skickelighet och mogna
insikt i de wettenskaper, som höra til Edert wig-
tiga ámbete och förrättning; men jag bör fá
mycket háldre spara Edert beróm, som jag bäst
wet att J det rátt ogerna hören, och ráknar för
långt större nöje att urrátta något berómligit, än
att dertöre omtalas och prisas.

Det är långt mera med min och mine Brö-
ders pligt ófwerensstämmande att upriktigt ónska
Eder en lång, sáll och árofull lefnad, på det wi
länge måtte fá wörda en huld Fader, och i E-
der hafwa ett ej mindre upmuntrande efterdö-
me till dygd och berómliga gerningar, än kraf-
tigt bitråde och mogen underwisning i den wet-
enskap, som J sjált idken, grundeligen förstån
och i hwilken wi förefatt oss att med tiden göra
oss skickelige till wårt Fäderneslands tjänst.

Nådige och Höggunstige Herrar, om dessa He-
ders-Mån af SHELDONska Slákten har jag nu talat,
som jag kunnat, och ingalunda, som J torde hán-
da,

*Spargat & in Secló, geniorum vindice, lumen,
Dignos undé manent digna brabéa Viros!
Caroli-Coronæ die 9 Augusti 1755.*

På Swenska.

*Gyllene glans af SHELDONA namn uplifwas i tiden:
GILBERT leswe igen, Leswe med ára bekrönt;
Swillet lysé alt mer, då tiden gynnar och bágnar
Dygd, och wárdet utaf sluke berómlige Mån.*

da, wåntat, jag bort, och Deras förtjänster åskat. Edert tolmod har dermed, kanske, blifwit missbrukadt, men Eder wanliga ynnest gör mig försäkrad om Edert blida omdöme, och att J ej få mycket anser min förmåga, som mitt uplått, då jag med åren får samla mera kunskap och färdighet, will jag förbättra hwad nu brustit är, och emedlertid utbeder jag mig att få wara i Eder gunst innesluten, samt och synnerligen.

För öfrigt önske wi af trognaste hjärtan att alla Konungars Konung wille bewara sin Smorda, Wår Ålskelige och Nådigste Konung, **ADOLPH FRIEDRICH**, göra Hans Regemente lycksaligt, hålla Honom såsom en Signets ring på sin högra hand, och låta Honom till Swea underfåtares glädie, hinna til det högsta antal af år, som på dödlig lott falla kan, lika som wi i samma Ditt nådiga hågn innesluta Wår Allernådigsta Drottning, **LOVISA ULRICA**, den Du som Din Ögnasten tåktes bewara.

Jämte wår Cron-Printz, de Kongl. Arf Printzarne och Kongl. Princeffan. Som De äro födde till wårt stora hopp och wår sällhets befästande; så låt Dem under Ditt wård tilwåxa i wisdom och Nåde för GUD och människjor, på det wår Konunga stol må blifwa befästad, och i wårt Land åra bo.

Befråmja ån widare alla lofliga inrättningar, och beskydda i synnerhet Kongl. *Amiralitets Collegium*, *Skeppsflojtan* och *Hwarfwet*, med alla Dem både *högre* och *lägre*, som derwid arbeta till wår säkerhet och förfwar. Gör wåra flytande fästern waracktiga i frid och lyckliga i strid.

Ware sagt.

Fågne

* * *

FÅGNE SKRIFT,

Hvad Du, min yngre Bror, nyss talt om vårda Fäder,
 Har jag med nöije hördt, och tänkt at föra ut;
 Dock än min hemkomst mer ett Broders hjärta gläder,
 Du tolkat väl ett lot, som rådes ej för slut,
 Ett lof, som börjat är hos Vittra Britto-männer
 Och som vår Svenska bygd, så väl, som De nu känner.
 Far fort med ifrig hog, på väg till åra kampa,

Tråd fram i Deras spår, af SHELDONS gamla Ått,
 Som gjordt den konsten ny, att böljans högmod dämpa,
 Och stolta Skeppens fart mot henne väpna rätt;
 Som fågnat all den strand, der Kolar blifva sträckte,
 Och mer än *Dedal* gjordt, som Grekers undran väckte.

Dock konsten äldre är, hon är så hög bland alla,
 Att GUD själf *Noach* lärdt, hur skepp bör sättas hop,
 Långst upp vid *Nordens* fjäll, der kulna stormar svalla,
 Har *Othin* redan hördts bland tusend Flagg-Måns rop;
 C Med

Med örlogs flotta snäll Han vågen så har prållat,
 Att Han mot ovåns bröst de sinas brynjor hvållat.
 Jag tror han *Tibern* såg, till skräck för Vålska länder,
 Kan hånda *Troja* ock. Han skakat verden all.
 Vår Sjöfart från den tid har styrts af tappra händer,
 I hårnads skarpa tog, som kostat Riken fall.
 Allt folk nu vaknat upp, sin trygghet att betänka,
 Nu ses de skönsta Skepp, vid alla Kuster blänka.
 Här är så vidsträckt fält, att jag ej dierfves följa,
 Jag har ej rum bland Dem, som hjelte lagern prydt:
 Jag följer håldre Dig, min Bror, jag kan ej dölja,
 Att jag med glädje ser, det Du har Himlen lydt,
 Du odlar up Ditt pund, Du längtar till att lära,
 Att med Din egen dygd förtjäna Fåders åra.
 Blif sådan Byggningsman, som Farfars Far har varit,
 Som Farfar, som Din Far, Fars Farbror, uti vett,
 Föreana Du det allt som Deras Konst erfarit,
 Tänk fyra i en slag, har Svånska flaggan sett.
Hvar

Hvar efter an hon sedt Dem lika redligt fika;
 Hur skulle Du från Dem och Deras snille vika?
 Den stora GILBERTS högd till förebild att välja,
 Ej anstår alla Dem, som bära samma namn,
 Men väl Hans dygd och tro till efterfölgd förtälja;
 Det ryms väl mer än en i rätta årans hamn.
 Han kunde aldrig sig för lyckans trål förklara,
 Blif Du ej eller det. Jag vill Din like vara.

CARL SHELDON.

Ötver

SHELDONska ÅTTEN.

Hur dråpligt är det Åreminne,
 Som SHELDONS Åtten sig törvärfte;
 Och *Man från Man* allt hit tills årft!
 Dets början vi hos *Britter* finne,
 Der Åtten rest en Årestod,
 Som aldrig minsta ändring lider:
 Ett vördat *Namn* från äldsta tider,
 Har parat sig med detta blod,

Vårt

Vårt *Mannabem* har äfven skådat
 Med fördel redan hundra år,
 Och ännu lyckligt skåda får,
 Den eld, som allmän nytta bådät,
 Den frågd, som är sitt ursprung lik,
 Som uti *GRENEN* hos ofs lyfer,
 Och ädel trohet i sig hyfer,
 En dygd af vett och snille rik.

Se, sådant är det efterdömmet

Som Slågten Eder lemnat har,

J Söner af så vittet Far.

Vi andre det ej nånsin glömme,

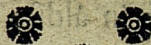
Er bör det för en regel bli,

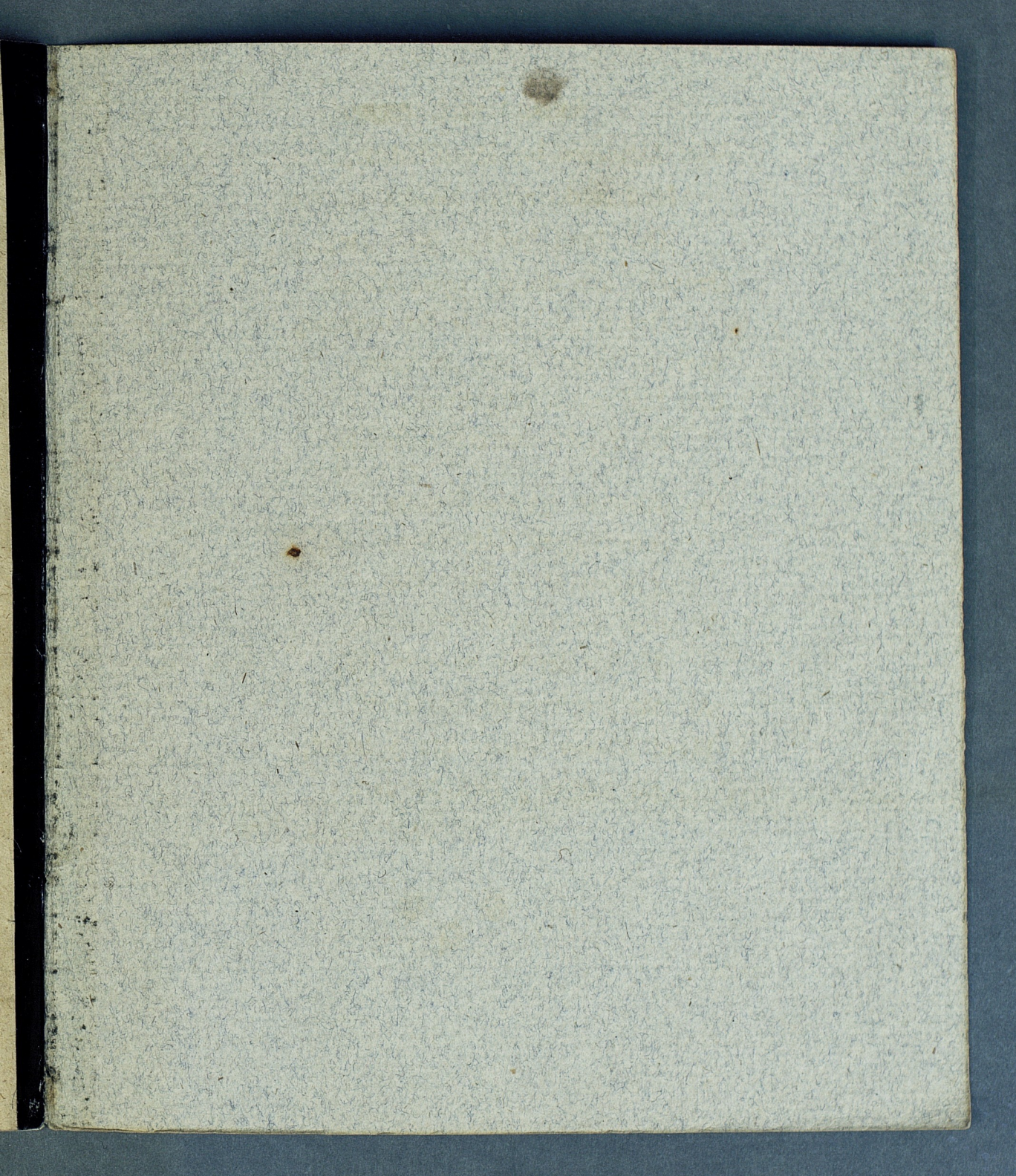
Att när J självtvett allt förvärtvat

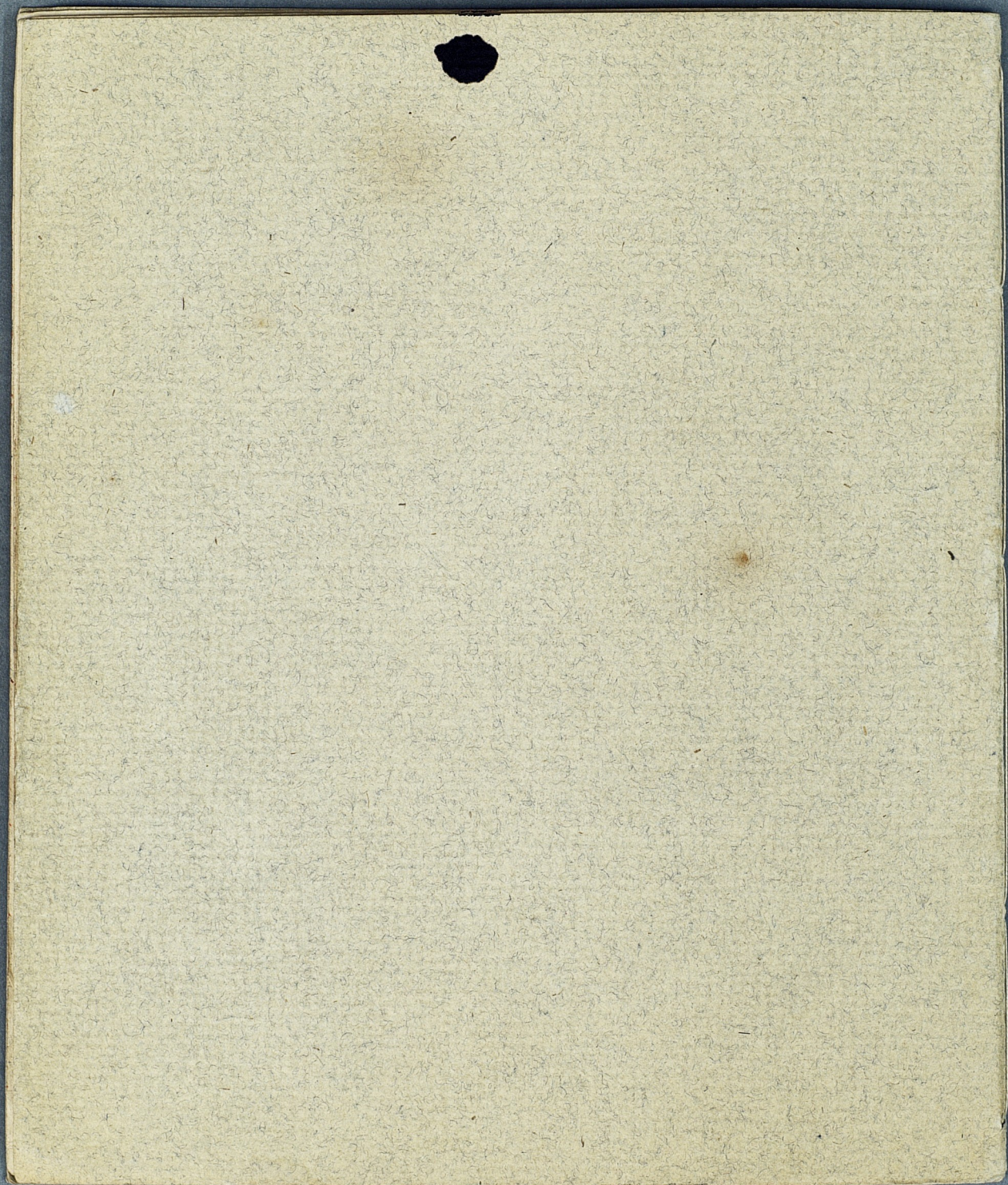
Hvad *Namnet* liknar, som J ärtvat,

Då hafven J först del deri.

DANIEL EKELUND.

www.books2ebooks.eu